

помни стихотвореніето обнародвано въ в. *Право* отъ 1871 год. И което за подписъ носи буквата Т. Ето единъ куплютъ отъ речениото стихотвореніе :

«Фебъ прочеъ тѣзъ стихове»

Предъ вси Музы на Парнасъ,

Тѣ дигнахъ смѣхове —

Рекли : писаны безъ сваясь !»

Толкозъ заради него — и свършваме, за да не досадимъ на читателя, който има добрината да ны слѣдува до тука. Тѣй ний ще склучимъ и завържемъ развезката на вѣтхата комедія на прочутія нашъ комикъ, който едвѣмъ единъ *Малаковъ* отъ грѣцкы парцалы е можилъ да скърпи въ *Гайдата*, бывшій сатарическый листъ, та по себе си сѣди и за другытъ.

Ако туй наше възразеніе стигне да вразуми нашия съотечественникъ и да го приведе въ съзнание, за да не токо занимава публиката съ насъ, съ нашата скромна личностъ, то ний ще туримъ ножа во влагалището му и зашото читательтъ не е забравилъ, чо *Славейковъ* съ време и сега послѣднѣ въ *Мѣсецослова* си за нова година (който са ослиди и отъ други публицисты, и съ който той прави срамъ на сичкытъ бѣлгарскы писатели предъ образованныя свѣтъ), извика борбата, а не азъ, който, и обиденъ отъ понапредъ, мълчахъ си, като мислѣхъ, че той са е веке раскаялъ за прѣминѣ-